

Spm. nr. S 1417

Til indenrigsministeren (15/9 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at såvel FN som det svenske Strålebeskyttelsesinstitut (SSI) i rapporter oplyser, at svenske atomreaktorer har relativt høje radioaktive udslip sammenlignet med andre atomkraftværker?«

Svar (23/9 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Statens Institut for Strålehygiejne, der har oplyst følgende, til hvilket jeg kan henholde mig:

»Den svenske regering har anmodet Statens Strålskyddsinstitut i Stockholm (SSI) om »att redovisa ambitionen i de svenska utsläppsbe-gränsningerna och lämna förslag på eventuellt ytterligare åtgärder, samt författningsändringar, som kan vara motiverade«. SSI har som led heri udarbejdet SSI-rapport 98:11, Begränsningar av aktivitetsutsläpp från svenska kärnkraftverk under normaldrift. I rapporten gennemgås den lovgivningsmæssige baggrund, internationale konventioner og anbefalinger på området samt målte aktivitetsudslip fra de svenske kernekraftværker i perioden 1985 – 1996. Endelig foretages der en sammenligning med udslippene fra udenlandske kernekraftværker.

Sammenligningen mellem svenske og udenlandske kernekraftværker i SSI-rapport 98:11 er baseret på de udslipsdata, som FN's Videnskabelige Strålingskomite (UNSCEAR, United Nations Scientific Committee on the Effects of Atomic Radiation) i 1993 har sammenstillet for hovedparten af verdens kernekraftværker for perioden 1985 – 1989. Sammenligningen viser, at udslippet af radioaktive stoffer fra de svenske kernekraftværker i gennemsnit ligger relativt højt. Dette gælder især udslip til luften fra de ældre svenske kogendevandsreaktorer med enkle forsinkelsessystemer (Oskarshamn 1 og 2, Ringhals 1 samt Barsebäck 1 og 2). Generelt ligger også udslippet til vand relativt højt. Dette har dog begrænset betydning for stråledosis til de mest udsatte personer, den såkaldt kritiske gruppe, da de svenske værker ligger ved ky-

sten, mens flere af værkerne i de andre lande ligger inde i landet med floder som modtager af det væskebårne udslip.

Efter de gældende svenske regler for udslipsbegrænsninger skal den gennemsnitlige stråledosis pr. år til den kritiske gruppe begrænses, således at den ikke overstiger referenceværdien 0,1 mSv (millisievert: enhed for stråledosis). Den gennemsnitlige stråledosis pr. år til den kritiske gruppe, der bestemmes ved hjælp af SSI-godkendte beregningsmodeller ud fra de målte udslip fra det enkelte værk, har aldrig overskredet referenceværdien på 0,1 mSv. I de fleste tilfælde har stråledoserne været mindre end en hundrededel af referenceværdien. Til sammenligning kan det nævnes, at den danske dosisgrænse for enkeltpersoner i befolkningen er 1 mSv pr. år (medicinsk og naturlig stråling ikke medtaget), samt at den gennemsnitlige bestråling til den danske befolkning er 4 mSv pr. år, hvoraf 3/4 kommer fra naturlige strålekilder og 1/4 kommer fra menneskeskabte strålekilder (primært medicinsk bestråling).

Ved flere af de udenlandske værker er systemerne for at reducere udslippet til luft og vand blevet forbedret, mens de svenske værker i almindelighed benytter de teknikker, som var gældende, da værkerne var nye. SSI har imidlertid fundet, at de sundhedsmæssige konsekvenser, som vurderes gennem stråledosis til den kritiske gruppe, har ligget meget lavt og langt under grænseværdien. Dette har betydet, at større indsatser for at mindske de i sammenligning med andre lande relativt høje udslip fra de svenske kogendevandsreaktorer ikke anses for at være berettiget. SSI har derfor ikke stillet krav om yderligere udslipsbegrænsende systemer.«

Spm. nr. S 1418

Til indenrigsministeren (15/9 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at målingsprocedurerne for radioaktive udslip fra Barsebäckværket er på et ringere niveau end alle de øvrige svenske atomkraftværker?«